

ΤΗ Θ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ
2024.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ.
Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἡσαΐου
και τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου.

Πηγή με τον βίον των Αγίων της
ημέρας:

<https://www.synaxarion.gr/gr/m/5/d/9/sxsaintlist.aspx>

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

Εἰς τὸ Λυχνικόν, ἀλλάσσει ὁ Ἱερεὺς
πᾶσαν τὴν ἱερατικὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ
στάς κατενώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης
μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, σφραγίζει
σταυροειδῶς, καὶ ἐκφωνεῖ λέγων:

Δόξα τῇ ἀγία, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ
ζωοποιῶ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμην.

Ἦχος πλ. α'

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος. (γ).**

Λέγεται δὲ τοῦτο τρὶς ὑπὸ τοῦ
προεξάρχοντος Ἀρχιερέως ἢ Ἱερέως
ἄνευ στίχων. Εἴθ' οὕτω λέγει τοὺς
ἐπομένους στίχους ὁ προεξάρχων, καθ'
ἕκαστον δὲ στίχον ψάλλεται ὁμοίως ὑπὸ
τῶν Χορῶν τὸ αὐτὸ Τροπάριον.

ΙΕΡΕΥΣ:

Στίχ. α' Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ
διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ,
καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. β' Ὡς ἐκλείπει καπνός,
ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ
προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. γ' Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ
ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ,
καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. δ' Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ
Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ
εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Δόξα ...

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Καὶ νῦν ...

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Εἶτα ὁ Ἱερεύς, γεγονωτέρᾳ φωνῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, ..

Ὁ Χορὸς. Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν
χαρισάμενος.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς,
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων,
ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
 Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
 ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
 τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
 καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
 ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις,
 τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

- **Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι μὲ πρὸς σέ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.**

ὁ β' χορὸς

- **Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινὴ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.**

➤ **Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.**

- Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.
- Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
- Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.
- Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.
- Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.
- Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.
- Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
- Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοὶ, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.
- **Ψαλμὸς 141.**
- Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
- Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

- Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.
- Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἔπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
- Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
- Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.
- Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.
- Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἔταπεινώθην σφόδρα.
- Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ἦχος πλ. α'.

Διὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ Χριστέ,
Διάβολον ἡσχυνας, καὶ διὰ τῆς
Ἀναστάσεώς σου, τὸ κέντρον τῆς

ἀμαρτίας ἤμβλυνας, καὶ ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ
τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· Δοξάζομέν σε
Μονογενές.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος πλ. α'.

Ὁ τὴν Ἀνάστασιν διδοὺς, τῷ γένει τῶν
ἀνθρώπων ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν
ἤχθη, ἔφριξαν τοῦτον οἱ ἄρχοντες τοῦ
Ἰσραήλ, καὶ ἐπήρθησαν πύλαι ὀδυνηραί·
εἰσελήλυθε γὰρ ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης,
Χριστός, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς· Ἐξέλθετε,
καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἀνακαλύπτεσθε.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος πλ. α'.

Μέγα θαῦμα! ὁ τῶν ἀοράτων κτίστης,
διὰ φιλανθρωπίαν σαρκὶ παθῶν, ἀνέστη
ὁ ἀθάνατος. Δεῦτε πατριαὶ τῶν ἐθνῶν,
τοῦτον προσκυνήσωμεν· τῇ γὰρ αὐτοῦ
εὐσπλαγχνίᾳ ἐκ πλάνης ῥυσθέντες, ἐν
τρισὶν ὑποστάσεσιν ἓνα Θεὸν ὑμνεῖν
μεμαθήκαμεν.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

**Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά. - Ὀκτώηχος
Ἦχος πλ. α'.**

Ἐσπερινὴν προσκύνησιν προσφέρομέν
σοι τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ τῷ ἐπὶ τέλει τῶν
αἰώνων, ὡς ἐν ἐσόπτρῳ, διὰ σαρκὸς
λάμπαντι τῷ κόσμῳ καὶ μέχρις Ἄδου
κατελθόντι, καὶ τὸ ἐκεῖσε σκότος λύσαντι,
καὶ τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῖς ἔθνεσι
δείξαντι, Φωτοδότα Κύριε δόξα σοι.

Ψαλμὸς 116

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἦχος πλ. α'.

Τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, Χριστὸν
δοξολογήσωμεν· αὐτοῦ γὰρ ἐκ νεκρῶν
ἀναστάντος, κόσμος ἐκ πλάνης
σέσωσται. Χαίρει χορὸς Ἀγγέλων, φεύγει
δαιμόνων πλάνη, Ἄδὰμ πεσών,
ἀνίσταται, Διάβολος κατήργηται.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἦχος πλ. α'.

Οἱ τῆς κουστωδίας, ἐνηχοῦντο ὑπὸ τὴν
παρανόμων. Καλύψατε Χριστοῦ τὴν
Ἔγερσιν, καὶ λάβετε ἀργύρια καὶ εἶπατε,
ὅτι ὑμῶν κοιμωμένων, ἐκ τοῦ μνημείου
ἐσυλήθη ὁ νεκρὸς. Τίς εἶδε; τίς ἤκουσε
νεκρὸν κλαπέντα ποτέ; μάλιστα
ἐσμυρνισμένον καὶ γυμνόν, καταλιπόντα
καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ; Μὴ

πλανᾷσθε Ἰουδαῖοι, μάθετε τὰς ῥήσεις
τῶν Προφητῶν, καὶ γινῶτε, ὅτι αὐτός
ἐστὶν ἀληθῶς, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου,
καὶ παντοδύναμος.

Δόξα ... Ἦχος πλ. α'.

**Κύριε, ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν
θάνατον πατήσας Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ
φωτίσας τὸν κόσμον τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ,
ἐλέησον ἡμᾶς.**

**Καὶ νῦν... Θεοτοκίον - Ὁκτώηχος Ἦχος
πλ. α'.**

**Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ τῆς
ἀπειρογάμου Νύμφης εἰκῶν διεγράφη
ποτέ. Ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ
ὔδατος, ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ
θαύματος, τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν
ἀβρόχως, Ἰσραήλ, νῦν δὲ τὸν Χριστὸν
ἐγέννησεν ἀσπόρως ἡ Παρθένος, ἡ
θάλασσα μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραήλ,
ἔμεινεν ἄβατος, ἡ ἄμεμπτος μετὰ τὴν
κύησιν τοῦ Ἐμμανουήλ, ἔμεινεν
ἄφθορος, ὁ ὢν καὶ προῶν, **καὶ φανείς ὡς
ἄνθρωπος, Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.****

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

**Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου**

δύσιν, ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, ὑμνοῦμεν
 Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν.

Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
 φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Προκείμενον Ἦχος βαρὺς.

Ἐνώτισαι, ὁ Θεός, τὴν προσευχήν μου
 καὶ μὴ ὑπερίδης τὴν δέησίν μου.

Στίχ. Πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου.
 Ἐνώτισαι, ὁ Θεός, τὴν προσευχήν μου καὶ
 μὴ ὑπερίδης τὴν δέησίν μου

Στίχ. Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμέ ἀνομίαν.
 Ἐνώτισαι, ὁ Θεός, τὴν προσευχήν μου καὶ
 μὴ ὑπερίδης τὴν δέησίν μου.

Στίχ. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα.
 Ἐνώτισαι, ὁ Θεός, τὴν προσευχήν μου καὶ
 μὴ ὑπερίδης τὴν δέησίν μου.

Ὁ διάκονος:

- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς**
 καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν
 πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον
 καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
 ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**

- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας **τῶν αἰώνων.**

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἄμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ,
 ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
 ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ
 ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
 καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
 δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
 δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἁγιε, φώτισόν με τοῖς
 δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
 ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
 δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
 Ἁγίῳ Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς**
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ὁ διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν**
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ**
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ Σῆ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- **Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,**
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν,**
φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν**
ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς**
ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς**
ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,**
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**

- **Τῆς** Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

- **Σοὶ Κύριε.**

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλοανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν

νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. α'

Σὲ τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστόν, καὶ τῶν οὐρανῶν μὴ χωρισθέντα, ἐν φωναῖς ἁσμάτων μεγαλύνομεν, ὅτι Σταυρὸν καὶ θάνατον, κατεδέξω, διὰ τὸ γένος ἡμῶν, ὡς φιλόανθρωπος Κύριος, σκυλεύσας Ἄδου πύλας τριήμερος ἀνέστης, σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἅγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα,

Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν
 τοῦ Παραδείσου ἀνοῖξαν, Πάσχα, πάντας
 ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτῳσαν,
 ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.
 Δεῦτε ἀπὸ θέας Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι,
 καὶ τῆ Σιών εἶπατε, Δέχου παρ ἡμῶν
 χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως
 Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου
 Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν,
 Θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον
 προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ
 ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ δίκαιοι
 εὐφρανθήτῳσαν.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος,
 ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνήμα τοῦ Ζωοδότου,
 εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον,
 καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς
 οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ
 τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον
 ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς
 αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ
 Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ
 εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου,
 Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν
 ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους
 περιπτυξώμεθα, ὡς Πάσχα λύτρον λύπης,
 καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον ὡσπερ ἐκ

παστοῦ, ἐκλάμψας Χριστός, τὰ γύναια
 χαρᾶς ἔπλησε λέγων, κηρύξατε
 Ἀποστόλοις.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν
 τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους
 περιπτυξώμεθα. Εἴπωμεν ἀδελφοί, καὶ
 τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς· Συγχωρήσωμεν
 πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω
βοήσωμεν,

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
 θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
 μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ὁ α' χορός

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
 θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
 μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Καὶ αὖθις τὸ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
 θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
 μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.**

Ἀπόλυσις τοῦ Ἑσπερινοῦ.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ὁ Ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων.

Ἄμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ. ἡ
γὰρ δόξα Κυρίου, ἐπὶ σέ ἀνέτειλε.
Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών. σὺ δέ
ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει
τοῦ τόκου σου.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν. Κύριε
ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἄσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ἀνέστη! (τρὶς)

Ο ΛΑΟΣ: Ἀληθῶς ἀνέστη! (τρὶς).

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ο ΛΑΟΣ: Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

ΙΕΡΕΥΣ.

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.**

Ο ΛΑΟΣ: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

**ΤΗ Θ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ
2024.**

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ.
Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἡσαΐου
καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου.

ΟΡΘΟΣ.

**Δόξα τῇ ἀγία, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ
ζωοποιῶ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αιώνων.
Ἀμήν.**

Ἦχος πλ. α'

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.(γ).****

**Λέγεται δὲ τοῦτο τρις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως,
καὶ τρις ὑπὸ τῶν Χορῶν ἄνευ στίχων.
Εἴθ' οὕτω λέγει τοὺς ἐπομένους Στίχους
ὁ Ἱερεὺς ἢ ὁ Διάκονος καθ' ἕκαστον δὲ**

**Στίχον ψάλλεται ὁμοίως ὑπὸ τῶν Χορῶν
τὸ αὐτὸ Τροπάριον.**

Στίχ. α' Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ
διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ,
καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. β' Ὡς ἐκλείπει καπνός,
ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ
προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. γ' Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ
ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ,
καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. δ' Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ
Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ
εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Δόξα...

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Καὶ νῦν...

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Εἶτα ὁ Ἱερεύς, γεγονωτέρᾳ φωνῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, ..

Ὁ Χορὸς. Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν
χαρισάμενος.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

[καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτησι].

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς,
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων,
ὀδοιπορούντων, νοσοούντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κανών α', Ὠδὴ α', τοῦ Πάσχα Ἦχος α'
Ὁ Εἰρμός

«Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν
 Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ
 θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς
 οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς
 διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας».

**Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου,
 Κύριε.**

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ
 ὀψόμεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς
 ἀναστάσεως, Χριστὸν ἐξαστράπτοντα,
 καί, Χαίρετε, φάσκοντα, τρανῶς
 ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες.

**Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου,
 Κύριε.**

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν,
 γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος,
 ὁρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ
 ἐγήγερται, **εὐφροσύνη αἰώνιος.**

Καταβασία, Ἦχος α'.

«Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν
 Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ
 θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς
 οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς
 διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας».

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
 θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
 μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
 θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
 μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.
 Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
 θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
 μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς
 προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν
 καὶ μέγα ἔλεος.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Ἔτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
 βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
 Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
 Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κανών α', Ὠδὴ γ', τοῦ Πάσχα Ἦχος α' Ὁ

Εἰρμός

«**Δεῦτε πόμα πῖωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα**».

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φῶς, οὐρανός τε καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια· ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις, τὴν Ἐγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἐστερέωται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χθὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστέ συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι, συνεσταυρούμην σοι χθὲς, αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καταβασία, Ἦχος α'

«**Δεῦτε πόμα πῖωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα**».

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
 θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
 μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.
 Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
 θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
 μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

**Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς
 προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν
 καὶ μέγα ἔλεος.**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
 Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἡ Ὑπακοὴ Ἰηχος δ'.

**Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ
Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον
ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ
τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ
ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς
ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια
σπάργανα, δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ
κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος,
θανατώσας τὸν θάνατον, ὅτι ὑπάρχει
Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν
ἀνθρώπων.**

**Κανὼν α', Ὡδὴ δ', τοῦ Πάσχα Ἰηχος α' Ὁ
Εἰρμός.**

**«Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος
Ἄββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ
δεικνύτω, φασφόρον Ἄγγελον,
διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία
τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς
παντοδύναμος».**

**Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου,
Κύριε.**

Ἄρσεν μὲν, ὡς διανοῖξαν, τὴν
παρθενεύουσαν νηδύν, πέφηνε Χριστός,
ὡς βροτὸς δέ, ἀμνὸς προσηγόρευται,
ἄμωμος δέ, ὡς ἄγευστος κηλίδος, τὸ
ἡμέτερον Πάσχα, καὶ ὡς Θεὸς ἀληθής,
τέλειος λέλεκται.

**Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου,
Κύριε.**

Ὡς ἐνιαύσιος ἀμνός, ὁ εὐλογούμενος
 ἡμῖν, στέφανος χρηστὸς ἐκουσίως, ὑπὲρ
 πάντων τέθυται, Πάσχα τὸ καθαρτήριον,
 καὶ αὖθις ἐκ τοῦ τάφου ὠραῖος,
 δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν ἥλιος.

**Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου,
 Κύριε.**

Ὁ θεοπάτωρ μὲν Δαυΐδ, πρὸ τῆς
 σκιώδους κιβωτοῦ ἤλατο σκιρτῶν, ὁ λαὸς
 δὲ τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος, τὴν τῶν συμβόλων
 ἔκβασιν, ὀρῶντες, εὐφρανθῶμεν ἐνθέως,
ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Καταβασία, Ἦχος α'

«**Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος
 Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ
 δεικνύτω, φασσφόρον Ἄγγελον,
 διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία
 τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς
 παντοδύναμος.**»

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
 θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
 μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
 θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
 μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
 θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
 μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

**Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς
προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν
καὶ μέγα ἔλεος.**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Κανὼν α', Ὠδὴ ε', τοῦ Πάσχα Ἦχος α' Ὁ
Εἰρμός.**

**«Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ
μυρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ
Δεσπότη, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα,
δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν**

ἀνατέλλοντα».

**Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου,
Κύριε.**

Τὴν ἄμετρόν σου εὐσπλαγχνίαν, οἱ ταῖς
τοῦ Ἰδοῦ σειραῖς, συνεχόμενοι
δεδορκότες, πρὸς τὸ φῶς ἠπείγοντο
Χριστέ, ἀγαλλομένω ποδί, Πάσχα
κροτοῦντες αἰώνιον.

**Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου,
Κύριε.**

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ
προϊόντι Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς
νυμφίω, καὶ συνεορτάσωμεν ταῖς
φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα Θεοῦ τὸ
σωτήριον.

Καταβασία, Ἦχος α'

«Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ
μυρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ
Δεσπότη, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα,
δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν
ἀνατέλλοντα».

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

**Ἄναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς
προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν
καὶ μέγα ἔλεος.**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Ἵτι ἡγίασται καὶ δεδόξασταί σου τὸ
πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπές ὄνομα σου,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματ, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Κανὼν α', Ὠδὴ ς', τοῦ Πάσχα Ἰηχος α' Ὁ
Εἰρμός.**

**«Κατήλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς,
καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίου,
κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ
τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης
τοῦ τάφου».**

**Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου,
Κύριε.**

Φυλάξας τὰ σήμαντρα σῶα Χριστέ,
ἐξηγέρθης τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλεῖς τῆς
Παρθένου μὴ λυμηνάμενος ἐν τῷ τόκῳ
σου, καὶ ἀνέωξας ἡμῖν, Παραδείσου τὰς
πύλας.

**Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου,
Κύριε.**

Σῶτέρ μου τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ἱερεῖον,
ὡς Θεός, σεαυτὸν ἐκουσίως,
προσαγαγὼν τῷ Πατρὶ, συνανέστησας,
παγγενῆ τὸν Ἀδάμ, ἀναστὰς ἐκ τοῦ
τάφου.

Καταβασία, Ἦχος α'

**«Κατήλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς,
καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίου,
κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ
τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς,
ἐξανέστης τοῦ τάφου».**

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
 θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
 μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.
 Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
 θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
 μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

**Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς
 προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν
 καὶ μέγα ἔλεος.**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
 Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
 Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ
 τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ
 ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστὲ ὁ Θεός,
 γυναιξὶ μυροφόροις φθεγξάμενος,
 χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις
 εἰρήνην δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι
παρέχων ἀνάστασιν.

Οἶκος.

Τὸν πρὸ ἡλίου Ἥλιον, δύναντα ποτὲ ἐν
 τάφῳ, προέφθασαν πρὸς ὄρθρον,
 ἐκζητοῦσαι ὡς ἡμέραν, Μυροφόροι
 κόραι, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐβόων· ὦ φίλαι,
 δεῦτε τοῖς ἀρώμασιν ὑπαλείψωμεν,
 Σῶμα ζωηφόρον καὶ τεθαμμένον, σάρκα
 ἀνιστῶσαν τὸν παραπεσόντα Ἄδὰμ
 κείμενον ἐν τῷ μνήματι, ἄγωμεν,
 σπεύσωμεν, ὥσπερ οἱ Μάγοι, καὶ
 προσκυνήσωμεν, καὶ προσκομίσωμεν τὰ
 μύρα ὡς δῶρα τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις, ἀλλ'
 ἐν σινδόνι ἐνειλημένῳ, καὶ κλαύσωμεν,
 καὶ κράξωμεν· ὦ Δέσποτα ἐξεγέρθητι, ὁ
τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῆς Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός Μαΐου, Μνήμη
 τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου
 Προφήτου Ἡσαΐου.

Στίχοι.

Ὅς ἄσπορον προεῖδεν υἱομητρίαν,
 Πρισθεὶς ἄναρχον εἶδεν υἱοπατρίαν.
 Ἡσαΐας δ' ὀρόων μέλλοντ' ἐνάτη χερὶ
 πρίσθη.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
 Μάρτυρος Χριστοφόρου.**

Στίχοι.

Τὸν Χριστοφόρον οἶδά σε Χριστοφόρος,
 Χριστῷ τυθέντα τῷ Θεῷ διὰ ξίφους.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων
 Μαρτύρων, Ἐπιμάχου καὶ Γορδιανοῦ.**

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, αἱ ἅγιοι μάρτυρες
 Καλλινίκη καὶ Ἀκυλῖνα, αἱ διὰ τοῦ ἁγίου
 Χριστοφόρου πιστεύσασαι τῷ Χριστῷ,
 σούβλαις ἀπὸ ποδῶν ἕως ὠμων
 διαπαρεῖσαι τελειοῦνται.

**Τῆ ἁγία καὶ μεγάλη Πέμπτη τοῦ Πάσχα,
 αὐτὴν τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν
 ἐορτάζομεν τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ καὶ
 Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ..**

Στίχοι.

Χριστὸς κατελθὼν πρὸς πύλην Ἰδοῦ
 μόνος
 Λαβὼν ἀνῆλθε πολλὰ τῆς νίκης σκῦλα.

**Τῆ ἀφάτῳ φιλανθρωπία σου, Χριστέ ὁ
 Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
 προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν
 τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν
 σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
 ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ
 δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός
 σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου
 ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
 προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν
 Ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ
 Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ
 παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
 ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν
 γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, **θανάτῳ**
θάνατον ὤλεσεν. γ'

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς
προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν
καὶ μέγα ἔλεος. γ'

Κανὼν α', Ὠδὴ ζ', τοῦ Πάσχα Ἦχος α' Ὁ
Εἰρμὸς.

«Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος,
γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός,
καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας
ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς
τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος».

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου,
Κύριε.

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες, ὀπίσω σου ἔδραμον, ὃν δὲ ὡς θνητόν, μετὰ δακρύων ἐζήτουν, προσεκύνησαν χαίρουσαι ζῶντα Θεόν, καὶ Πάσχα τὸ μυστικὸν σοῖς Χριστὲ Μαθηταῖς εὐηγγελίσαντο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, Ἰδοῦ τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου ἀπαρχῆν, καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς ὄντως ἱερὰ καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ σωτήριος, νύξ καὶ φωταυγῆς, τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας, τῆς Ἐγέρσεως οὔσα προάγγελος, ἐν ἧ τὸ ἄχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς πᾶσιν ἐπέλαμψεν.

Καταβασία, Ἦχος α'.

«Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος».

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
 θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
 μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.
 Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
 θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
 μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

**Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς
 προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν
 καὶ μέγα ἔλεος.**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
 εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ
 Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
 Πνεύματος, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κανών α', Ὠδὴ η', τοῦ Πάσχα Ἦχος α' Ὁ

Εἰρμὸς.

«Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτή, καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ἧ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας».

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου,
Κύριε.

Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος τῆς θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ εὐσήμενῃ ἡμέρᾳ τῆς ἐγέρσεως, βασιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν, ὑμνοῦντες αὐτόν, ὡς Θεόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου,
Κύριε.

Ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου Σιών καὶ ἴδε· ἰδοὺ γὰρ ἤκασί σοι, θεοφεγγεῖς ὡς φωστῆρες, ἐκ δυσμῶν καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης, καὶ ἕως τᾶ τέκνα σου ἐν σοὶ εὐλογοῦντα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου,
Κύριε.

Πάτερ παντοκράτορ, καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα, τρισὶν ἐνιζομένη, ἐν ὑποστάσει φύσις, ὑπερούσιε καὶ ὑπέρθεε εἰς σὲ βεβαπτίσαμεθα, καὶ σὲ εὐλογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Στίχ. Αινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

Καταβασία, Ἦχος α'.

**Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν
Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν
ἑορτῆ, καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων,
ἐν ἧ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.**

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

**Ἄναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς
προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν
καὶ μέγα ἔλεος.**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης

ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς
καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
**νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.**

**Κανὼν α', Ὡδὴ θ', τοῦ Πάσχα Ἦχος α' Ὁ
Εἰρμὸς.**

Στίχ. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν
ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ
ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ, ἡ
γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε, Χόρευε
νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἀγνή,
τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου
σου.

ὁ β' χορὸς

Στίχ. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν
ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου,
Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ, ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε, Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Στίχ. Χριστός τό Καινόν Πάσχα, τό ζώοθυτον θῦμα, ἀμνός Θεοῦ, ὁ αἴρων τήν ἀμαρτίαν κόσμου.

Ἦ θείας, ὦ φίλης, ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς, μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ, ἦν οἱ πιστοί, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Στίχ. Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστός ἀνέστη καὶ Ἰερουσαλήμ ἐσκυλεύθη.

Ἦ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ, ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις, δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ ἡμέρα τῆς βασιλείας σου.

Δόξα Πατρί ...

**Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς
τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου
Θεότητος τὸ κράτος.**

Συμφώνως Παρθένε, σὲ μακαρίζομεν πιστοί· Χαῖρε πύλη Κυρίου· χαῖρε πόλις ἔμψυχε· χαῖρε, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε, σήμερον φῶς τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν ...

**Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε· χαῖρε,
εὐλογημένη· χαῖρε, δεδοξασμένη, σὸς
γὰρ Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.**

**ᾠ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ,
ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις,
δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν,
ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ ἡμέρα τῆς βασιλείας
σου.**

Καταβασία, Ἦχος α'

**Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένη· Ἄγνη
Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ· Χαῖρε· ὁ
σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.**

**Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ
γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε
νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή,
τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ
τόκου σου.**

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

**Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς
προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν
καὶ μέγα ἔλεος.**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα Ἦχος β'.
Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς
καὶ Κύριος, τριήμερος ἐξανέστης, Ἀδὰμ
ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας
θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ
κόσμου σωτήριον.**

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα Ἦχος β'.
 Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς
 καὶ Κύριος, τριήμερος ἐξανέστης, Ἄδὰμ
 ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας
 θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ
 κόσμου σωτήριον.

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

(Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.)
 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· **(Σοὶ**
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.).

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ·
 αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
 αὐτοῦ· **(Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.).**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
 αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος
 τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου ὑπὸ
 τὴν παρανόμων, προῆλθες ἐκ τοῦ
 μνήματος καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς
 Θεοτόκου • οὐκ ἔγνωσαν πῶς
 ἐσαρκώθης, οἱ ἀσώματοί σου Ἄγγελοι,
 οὐκ ἦσθοντο πότε ἀνέστης, οἱ
 φυλάσσοντές σε στρατιῶται· ἀμφοτέρα
 γὰρ ἐσφράγισται τοῖς ἐρευνῶσι,
 πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα, τοῖς
 προσκυνοῦσιν ἐν πίστει τὸ μυστήριον • ὃ

άνυμνοῦσιν, ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους
συντρίψας, καὶ δεσμὰ διαρρήξας, τοῦ
μνήματος ἀνέστης, καταλιπὼν σου τὰ
ἐντάφια, εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς
τριμέρου ταφῆς σου, καὶ προῆγες ἐν τῇ
Γαλιλαίᾳ, ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος.
Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
ὀργάνῳ.

Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, αἱ γυναῖκες ἔδραμον, ἐπὶ τὸ μνήμα
τοῦ ἰδεῖν σε τὸν Χριστόν, τὸν δι' ἡμᾶς
παθόντα• καὶ προσελθοῦσαι, εὔρον
Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τῷ
φόβῳ κυλισθέντα, καὶ πρὸς αὐτὰς
ἐβόησε λέγων· Ἀνέστη ὁ Κύριος, εἶπατε
τοῖς Μαθηταῖς, ὅτι **Στίχ.** Αἰνεῖτε αὐτὸν
ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ
αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, ὡσπερ ἐξῆλθες ἐσφραγισμένου
τοῦ τάφου, οὕτως εἰσῆλθες καὶ τῶν
θυρῶν κεκλεισμένων, πρὸς τοὺς

Μαθητάς σου, δεικνύων αὐτοῖς τὰ τοῦ
 σώματος πάθη, ἄπερ κατεδέξω Σωτήρ
 μακροθυμήσας, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ,
 μώλωπας ὑπήνεγκας, ὡς Υἱὸς δὲ τοῦ
 Θεοῦ, κόσμον ἠλευθέρωσας. Μέγα σου
 τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ, ἐλέησον
 ἡμᾶς.

**Εἶτα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν
 Στίχων αὐτῶν. Ἦχος πλ. α'.**

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ
 διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ,
 καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
 οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται,
 Πάσχα καινόν, Ἅγιον, Πάσχα μυστικόν,
 Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ
 λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα,
 Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν
 τοῦ Παραδείσου ἀνοῖξαν, Πάσχα, πάντας
 ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν,
 ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.
 Δεῦτε ἀπὸ θέας Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι,
 καὶ τῇ Σιὼν εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν
 χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως
 Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου
 Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν,
 Θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον
 προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνήμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὧ Πάσχα λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον ὡσπερ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμπσας Χριστός, τὰ Γύναια χαρᾶς ἔπλησε λέγων· Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Δόξα ... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. α'
Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν
 τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα. Εἵπωμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς. Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω βοήσωμεν **Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. **.(3)**

ΤΗ Θ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ
2024.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ.
Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἡσαΐου
καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν
καὶ ἀεὶ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Λέγεται δὲ τοῦτο τρίς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως,
καὶ τρίς ὑπὸ τῶν Χορῶν ἄνευ στίχων.
Εἴθ' οὕτω λέγει τοὺς ἐπομένους Στίχους
ὁ Ἱερεὺς ἢ ὁ Διάκονος καθ' ἕκαστον δὲ
Στίχον ψάλλεται ὁμοίως ὑπὸ τῶν Χορῶν
τὸ αὐτὸ Τροπάριον.

Στίχ. α' Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ
διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ,
καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. β' Ὡς ἐκλείπει καπνός,
ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ
προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. γ' Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ
ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ,
καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. δ' Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ
Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ
εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Δόξα ...

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Καὶ νῦν ...

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, γεγονωτέρᾳ φωνῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, ..

Ὁ Χορὸς. Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν
χαρισάμενος.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς
σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,
εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου
πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας,
παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης
Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ
ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου
ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως
καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσοούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος
ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ
τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία
ἄφατος, Αὐτὸς Δέσποτα, κατὰ τὴν
εὐσπλαχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον οἶκον τοῦτον καὶ
ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν
συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη
σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

Ἵτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον α'.

Ἦχος β'.

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ,
δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ Ὡς φοβερὰ τὰ
ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς
σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι
καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ
ὀνόματι σου Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

“Ότι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἀντίφωνον β.’ Ἦχος ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
 ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος
 διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι
 ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
 σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ
 θάνατον πατήσας, εἷς ὢν τῆς Ἁγίας
 Τριάδος, συνδοξαζόμενος **τῷ Πατρὶ καὶ**
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον γ.' Ἦχος πλ. α'

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ
διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ,
καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν,
ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ
ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι
εὐφρανθήτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ
Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ
εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Εἰσοδικόν.

Σοφία Ορθή.

**Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν,
Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ, σῶσον ἡμᾶς,
Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι Ἄλληλούϊα.**

Εἶτα τὸ

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος ...(ἐκ γ').**

Ἡ Ὑπακοὴ Ἰῆχος δ'.

**Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ
Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον
ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ
τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ
ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς
ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια
σπάργανα, δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ
κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος,
θανατώσας τὸν θάνατον, ὅτι ὑπάρχει
Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν
ἀνθρώπων.**

Κοντάκιον Ἰῆχος δ' Αὐτόμελον.

**Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ
τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ
ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστὲ ὁ Θεός,
γυναίξι Μυροφόροις φθειγξάμενος.
Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις
εἰρήνην δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι
παρέχων ἀνάστασιν.**

Διάκονος.**Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.****Κύριε, ἐλέησον.**

**Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις
ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ
τῶν Σεραφεῖμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπὸ τῶν
Χερουβείμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ
πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ
εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα ὁ κτίσας
τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ
ὁμοίωσιν καὶ παντί σου χαρίσματι
κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν
καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν
ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ
μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς
ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ
ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς
δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ
τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ
δοξολογίαν προσάγειν. Αὐτός, Δέσποτα,
πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν
ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ
ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου.
Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἁγίασον ἡμῶν
τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν
ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας**

Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν
ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

“Οτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεὶ, **καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου.

“Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν
ἐνεδύσασθε, Ἀλληλούϊα.

“Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν
ἐνεδύσασθε, Ἀλληλούϊα.

“Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν
ἐνεδύσασθε, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ

Καὶ νῦν ...

Χριστὸν ἐνεδύσασθε, Ἀλληλούϊα.

Δύναμις.

“Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν
ἐνεδύσασθε! Ἀλληλούϊα!

ΠΕΜΠΤΗ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ.

Προκείμενον. Ἦχος γ΄

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ

Ἀνάγνωσμα 2:38-43..

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαὸν· Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ λήψεσθε τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος· ὑμῖν γὰρ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακρὰν ὄσους ἂν προσκαλέσηται Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ἐτέροις τε λόγοις πλείοσι διεμαρτύρετο, καὶ παρεκάλει αὐτοὺς λέγων· Σώθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης. Οἱ μὲν οὖν ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν, καὶ προσετέθησαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ ὡσεὶ τρισχίλια. Ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν Ἀποστόλων καὶ τῇ κοινωνίᾳ, τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου καὶ ταῖς προσευχαῖς. Ἐγένετο δὲ πάσῃ ψυχῇ φόβος, πολλὰ τε τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγένετο.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος δ΄.

Ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε ἔνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης.

Στίχ. Ἠγάπησαν δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').
 Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
 Εὐαγγελίου.
 Εἰρήνη πᾶσι.
 Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
 Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου
 Εὐαγγελίου...
 Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην γ' 1 – 15.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις ἦν ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων· ²οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ραββί, οἶδαμεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα δύναται ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ἦ ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ. ³ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῆ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. ⁴λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος· Πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέρων ὢν; μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι; ⁵ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῆ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ

Θεοῦ. ⁶τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς
 σὰρξ ἐστίν, καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ
 Πνεύματος πνεῦμά ἐστι. ⁷μὴ θαυμάσης
 ὅτι εἶπόν σοι, δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι
 ἄνωθεν. ⁸τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ, καὶ
 τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ
 οἶδας πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει·
 οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ
 Πνεύματος. ⁹ἀπεκρίθη Νικόδημος καὶ
 εἶπεν αὐτῷ· Πῶς δύναται ταῦτα
 γενέσθαι; ¹⁰ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν
 αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ
 ταῦτα οὐ γινώσκεις; ¹¹ἀμὴν ἀμὴν λέγω
 σοι ὅτι ὁ οἶδαμεν λαλοῦμεν καὶ ὁ
 ἐωράκαμεν μαρτυροῦμεν, καὶ τὴν
 μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε. ¹²εἰ τὰ
 ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς
 ἐὰν εἶπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια
 πιστεύσετε; ¹³καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς
 τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν
 τῷ οὐρανῷ. ¹⁴καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὑψωσε
 τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι
 δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ¹⁵ἵνα πᾶς ὁ
 πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ'
 ἔχη ζωὴν αἰώνιον.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ
 ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν Πατέρων
ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἐλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων
καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων
τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ (πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
 ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας
 ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
 προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ
 ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς,
 κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
 καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ
 πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
 ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος
 λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ
 μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός τῶν

δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς
 παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ σου
 θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς
 οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
 ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
 ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν
 δέησιν ἡμῶν, ποιήσον ἡμᾶς ἀξίους
 γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ
 ἱκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ
 παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἰκάνωσον
 ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου
 ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός
 σου τοῦ Ἁγίου, ἀκαταγνώστως καὶ
 ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ
 τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαί σε
 ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων
 ἡμῶν, ἴλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς
 σῆς ἀγαθότητος.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
 προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.**

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοι προσπίπτομεν καὶ
 σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε,
 ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν,
 καθάρσις ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ
 σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς
 καὶ πνεύματος, καὶ δώης ἡμῖν ἀνένοχον
 καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ
 ἁγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ
 Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν
 προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ
 συνέσεως πνευματικῆς, δὸς αὐτοῖς
 πάντοτε, μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης
 λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ
 ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἁγίων σου
 μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου
 βασιλείας ἀξιωθῆναι.

**Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε
 φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν
 ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Οἱ τὰ Χερουβείμ μυστικῶς εἰκονίζοντες,
 καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον
 ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν
 ἀποθώμεθα μέριμναν.**

Ὡς τὸν βασιλεία τῶν ὄλων
ὑποδεξόμενοι.

Ἡ Εἴσοδος των Τιμίων Δώρων.

Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.
Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ
ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας

ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος
 ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν,
 σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν
 ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου
 τοῦ Ἁγίου. Εὐδόκησον δὴ, Κύριε, τοῦ
 γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου
 Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἁγίων σου
 Μυστηρίων, πρόσδεξαι ἡμᾶς
 προσεγγίζοντας τῷ ἁγίῳ σου
 θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
 σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν
 σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον
 θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
 ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
 ἀγνοημάτων, ἦν προσδεξάμενος εἰς τὸ
 ἅγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου
 θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας,
 ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ
 Ἁγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ'
 ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν
 ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς
 προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς
 θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὀλοκαρπώσεις,
 Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς ἱερwsύνας,
 Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικάς. Ὡς προσεδέξω ἐκ
 τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν
 ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν
 ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ
 δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου,
 Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν
 ἀμέμπτως τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ,

εὐρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ
φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς
δικαίας.

**Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου
Υιοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ
Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

**Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμοσίᾳ
ὁμολογήσωμεν.**

**Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα
ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.**

ἢ

**Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου, Κύριος
στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ
ρύστης μου.**

**Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ
πρόσχωμεν.**

➤ **Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα,
Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.**

- Καὶ εἰς ἓναν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.
- Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
- Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
- Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.
- Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
- Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
- Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

- Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
- Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
- Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 - Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου,
πρόσχωμεν, τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν, ἐν
εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ
κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶη μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄξιον καὶ δίκαιόν ἐστι.

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα,
κεκραγότα, καὶ λέγοντα,

**Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
Πλήρης, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου. Ὡσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.**

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Λάβετε, φάγετε. τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλῶμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ἄμην.

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες. Τοῦτό ἐστὶ τὸ Αἷμα μου, τοῦ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ἄμην.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· ὡς ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν ἄνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν, Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς τριημέρου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν ἁναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς ἁνόδου, τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβεραῆς δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας.

Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.

Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ
εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά
σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰς τό, Ἐξαιρέτως
Ἦχος πλ. α' Μεγαλυνάριον.

Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ· Ἀγνή
Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ· Χαῖρε· ὁ
σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.
Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ
γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε.
Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ
ἀγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει
τοῦ τόκου.

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς
ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον,
ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ
ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς
ἀληθείας.

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ
πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος,
πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς
Ὁρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν

λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι,
 Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
 σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος,
 συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα
 ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς
 ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσης τὴν χάριν τοῦ
 Ἁγίου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν
 προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε,
 τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
 Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ
 Τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν κατασχύνης
 τῶν κυκλούντων τὸ ἅγιόν σου
 θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ
 χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν
 τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εὐκράτους
 καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι,
 ὄμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῆ πρὸς
 καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν
 στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός
 σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν,
 σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἐθνῶν, τὰς
 τῶν αἰρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως
 κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου
 Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς
 τὴν βασιλείαν σου, υἱοὺς φωτὸς καὶ
 υἱοὺς ἡμέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν
 εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι
 ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ
 ἀπέδωκας ἡμῖν.

**Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ
 καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ**

**πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι
καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ
ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ
ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ
θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας
πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν
θεῖαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν **Παράσχου Κύριε**
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν
κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ
 ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ
 τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν ἐποίησας, καὶ
 ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σὺ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
 προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα,
 καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
 σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον
 ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν
 καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως
 ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν
 ἁγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἁγίῳ
 Σώματι καὶ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ
 ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν
 Χριστόν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις
 ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἁγίου σου
 Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
 μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσης τῶν
 φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων
 Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῆ καὶ
 σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν
 μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς
 ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως
 ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν
 ἁγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς
 αἰωνίου, εἰς ἀπολογία ἐυπρόσδεκτον,
 τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
 Χριστοῦ σου, ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ
 πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι
 εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν
 αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὧν ἠτοιμάσας τοῖς
 ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ
παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
Πατέρα, καὶ λέγειν·

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα
ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ἀφειλέταις ἡμῶν.

Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

“Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

+ Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν,
καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς
ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς

εὐλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον,
 ὀχύρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς
 ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ
 ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον
 ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων
 σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων,
 εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος
 Ἁγίου κοινωνίαν.

**Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία
 τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
 εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
 ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
 καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
 ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ
 ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ
 συγκαθήμενος καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως
 συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου
 χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου
 Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ
 δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

**Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ
 ἐλέησον με. (3)**

Πρόσχωμεν

Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

**Ἐἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
 δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.**

Κοινωνικόν.

**Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς
ἀθανάτου γεύσασθε. Ἀλληλούϊα.**

**Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
προσέλθετε.**

**Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ —
σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιων.**

Ἀμήν.

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.**

**Ἀντί του εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
Ἀπολυτίκιον Ἦχος α'.**

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.**

**Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν
καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.**

**Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ανυμνήσωμεν τὴν
δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων
σου μετασχεῖν μυστηρίων, τήρισον ἡμᾶς
ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν**

μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην Σου.
Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα.

**ἀντί τοῦ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου»
 ψάλλομεν τὸ σύντομον «Χριστὸς
 Ἄνέστη» ὡς ἀκολουθως.**

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
 θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
 ζῶν χαρισάμενος. (τρίς).**

Ἀπόλυσις.

**Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ
 ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς
 παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας
 αὐτοῦ
 Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
 ζωοποιοῦ
 Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
 ἐπουρανίων
 Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ
 τιμίου,
 ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ
 Βαπτιστοῦ
 Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ
 πανευφήμων
 Ἀποστόλων, τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ
 πανευφήμου Ἀποστόλου Βαρνάβα -
 ἰδρυτοῦ καὶ
 προστάτου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς**

Κύπρου, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν
Ἰωάννου

Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ
Χρυσοστόμου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ
θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ἁγίου
τοῦ

Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων

Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν
Ἁγίων,

ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ἀνέστη! (τρὶς)

Ο ΛΑΟΣ: Ἀληθῶς ἀνέστη! (τρὶς)

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Αὐτοῦ τριημέρῳ
ἐγέρσει.

Ο ΛΑΟΣ: Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν
τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς κατακλείει διὰ τοῦ:
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας,
καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ο ΛΑΟΣ: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.